

"Vi, ljudi od nauke, koji se bavite astronomijom, koji proučavate naš svemir kroz vaše jake teleskope, kao da istražujete neki predmet na dlanu vaše ruke; recite mi kako je postao svijet?" Ovaj učenjak, iako nema duhovnog zapazanja, ipak velikodušno hoće da nas pouči i spremno odgovara. On kaže: "Prije milijarde i milijarde godina naš svijet je bio jedan komad materije i onda je došlo do 'velike eksplozije' u jezgri te ogromne mase materije i veliki komadi materije počeli letjeti na sve strane. Od te 'velike eksplozije' je postao naš sunčani sistem kao i galaksije i početo u svemiru nije bilo otpora toj prapostojnoj pokretnoj sili koja je nastala od te prve eksplozije, zvijezde i planete plivaju u svojim putanjama. Naš svijet (svemir) se povećava. Galaksije se sve brže i brže udaljavaju od nas i, kad dostignu brzinu svjetlosti, mi ih nećemo više biti u stanju vidjeti. Moramo napraviti sve veće i bolje teleskope čto prije, da bismo proučavali te vidike, inače zakasnit ćemo na voz".
"Kad ste otkrili ovu bajku?" - upitismo ga. "Ne, to nisu bajke, nego su to naučne činjenice!", reče naš prijatelj. "U redu je, prihvatam te vaše podatke, ali kada ste zaista došli do tih činjenica?" "Nedavno!", reče on. U historiji čovjeka, pedeset godina je "nedavno".

"Jedan nepismeni Arap u pustinji prije 1400 godina nije mogao znati za teoriju 'velike eksplozije' i 'povećanje svemira, zar ne?' - upitismo ga. "Ne, nikako!" - odgovori on hvalisavo. "E, pa evo onda, slušajte šta on reče po Božijoj uputi":

"Zar ne znaju nevjernici da su nebesa i zemlja bili jedna cjelina pa smo ih Mi raskomadali? ." (Kur'an, 21:30)

"I Njegovo (Allahovo) su djelo i noć i dan i sunce i mjesec sva (nebeska tijela) plove, svako po svojoj putanji." (Kur'an, 21:33)

"Zar ne vidite da su ove riječi naročito upućene i odnose se na VAS, učenjake, zemljopisce, astronome, koji, nakon čto ste otkrili ove zapanjujuće pronalazke i predali ih čovječanstvu još uvijek ostajete toliko 'slijepi' i 'ne vidite' Tvorca svemira?" "Sa našim naukama i enciklopedijama, mi često zaboravljamo BOZANSTVO u ovim laboratorijama", kaže Thomas Carlyle. "Kako je ikako moguće da bi jednog čovjeka u pustinji mogao biti u stanju da sabere 'vaše činjenice' prije 1400 godina, osim ako ih nije dobio od samog Stvoritelja 'velike eksplozije'?"

"A vi, biolozi, koji ste zarili prste u sav organski život i vi imate smjelosti da niječete postojanje izvora toga života, tj. Boga. Recite mi, prema vašim istraživanjima, sa kojima se toliko hvalite, gdje je počeo život?" A on, kao i njegov učenik kolega astronom, "bezvjeran", isto tako počinje - "Dakle, prije milijarde i milijarde godina, prvobitna materija u moru je počela proizvoditi protoplazmu iz koje je proizašla živa čelija, iz tog morskog mulja su protekle sve žive stvari. Drugim riječima, sav život je potekao iz mora, tj. iz vode!"

"A kad ste pronašli tu činjenicu da su sve žive stvari proizašle iz vode?" isti mu je odgovor, kao i njego vov kolega astronoma: "Nedavno".

"Znači prije četnaest stoljeća, nikakav učenjak, ni filozof, ni pjesnik, nikako ne bi mogao pogoditi ovo vaše otkriće, zar ne?" Naš biolog je isto tako odlučan kao i astronom. "Ne, nikako!", reče. "E pa dobro, samo sada slušajte nepismenog sina pustinje": "I da Mi od vode stvaramo sve živo i zar nečete vjerovati?" (Kur'an, 21:30)

"A trebate imati na umu da su ove riječi Svemogućeg, Sveznajućeg Stvoritelja Svijet (Svemira) upućene Vama, učenicima, kao odgovor vašem današnjem skepticizmu, a pravo značenje tih riječi je bilo neshvatljivo stanovnicima pustinje prije četnaest stoljeća. Allah se obraća Vama,

u?enjacija, pa kako da Vi ne vjerujete u Boga? Barem Vi ne biste smjeli nijekati Njegovo postojanje, ali Vi ste baš ti što to ?inite! Šta je Vama? ?ak i botani?ari, zoolozi i fizi?ari, koji, usprkos njihove izvanredne pronicljivosti u stvarima prirode, ne?e da priznaju Tvorca. Kako nam oni onda mogu objasniti ove kur'anske rije?i: "Neka je hvaljen Onaj (Svemogu?i Bog) koji u svemu stvara par u onome što iz zemlje ni?e (biljni svijet) i u njima samima (?ovjek i zivotinjski svijet) i u onome što oni ne znaju (kao u fizici). (Kur'an, 36:36)

Ajeti iz ove Bozije Knjige razumiju se sami po sebi. Oni koji prou?avaju Kur'an vide nepogrješivi Bozi prst u svakom novom pronalasku koji ?ovjek otkrije. To su bili "Znakovi", "?uda" od Njegovog Milostivog Boga, Dobro?initelja, da bi otklonio sumnju ?ovjeka i potkrijepio njegovu vjeru.

" . To su zaista pouke za one koji znaju." (Kur'an, 30:22)

Kakva ironija! Upravo su "u?enjaci" ?esto ti koji su nepokorni i naduveni ponosom zbog njihovog bogatog znanja u pogledu materijalnih stvari. Oni nemaju prave i iskrene poniznosti koju bi ?ovjek trebao da ima, ako posjeduje pravo i istinsko znanje.

Literatura: "Kur'an - najsavršenija mu'dziza" od Ahmeda Deedata